

funne fremhæve paa en feirrig Maade, nemlig at der for det forestaaende Finantsaar ikke er forlangt en eneste Skilling til nye Jernbaneanlæg, selv om man vedtog dette Lovforslag eller kom med flere Forslag til Love om Jernbaneanlæg. Dette er fuldkomment sandt, og det vil sees af Tidenden, at jeg maa have fortalt mig, naar jeg iforgaars sagde, at Underbalancen for 1868—69 vilde blive circa 3 Millioner, dersom det foresliggende Lovforslag blev vedtaget, medens jeg burde have sagt: „uden Hensyn til, om dette Lovforslag, som slet ikke vedrører Aaret 1868—69, vedtages eller forkastes“. Hvorledes jeg er kommen til denne Fortalelse, kan jeg ikke sige; det maa vel have ligget i, at jeg var træet og sløv ved Slutningen af mit Foredrag iforgaars. Men ligeoverfor denne Fortalelse undlod den ærede Indenrigsminister, skjøndt han maatte vide, at Underbalancen vilde blive meget større, hvis der endvidere skulde have været udredt Penge i Finantsaaret til de nye Jernbaner, ikke at fremkomme med en Berigtigelse. Jeg havde troet, at den ærede Indenrigsminister langt snarere vilde have taget Noget til Indtægt, som jeg fremsatte med velberaad Hu, og det var, at Deficitet i 1868—69 vilde være 3 Millioner, thi det var en virkelig Indbrømmelse imod Finantsforvaltningen. Jeg troer nemlig ikke, at det hverken indadtil eller udadtil er rigtigt, at man fremtræder som Pessimist, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at der mellem det at være Pessimist og det at være Optimist i Ordets strengeste Betydning ligger et meget langt Spring, og jeg anførte derfor, at efter min Overbeviisning vilde Deficitet i 1868—69 være 3 Millioner. Jeg skal tillade mig at anføre, hvorledes jeg er kommen til denne Angivelse, og tilføie, at jeg med frelst Samvittighed kunde have sat den langt høiere. Ved Finantslovforslagets Forelæggelse var der allerede et Underflud af 130,000 Rb. — jeg tager runde Summer —, og ved de Bevillinger, der ere gaaede igjennem i det andet Thing, er der kommet et Underflud af 1,698,000 Rb. til;

dette udgjør altsaa ialt 1,928,000 Rb. Desforuden vil der af Reservesfonden blive opspist følgende Summer, nemlig 2,552,000 Rb., som ligge der i Creditbeviser, den Rate, som bliver afbetalt paa Sundtolden, til et Beløb af 910,000 Rb., og den Rate, der indkommer efter Fredstractatens Artikel XV, for ved Hjælp af den at kunne udrede Pensioner i Aarenes Løb, hvilken udgjør 948,000 Rb. Endeligt sælges der Activer, det vil sige Statsejendomme, for et Beløb af 438,000 Rb. Dette udgjør tilsammen 4,849,400 Rb. Nu indløses der imidlertid igjen et Beløb af 4,000,000 Rb., og Resten, 849,000 Rb., lagt til de fornævnte 1,928,000 Rb., udgjør tilsammen 2,800,000 Rb. Dernæst udstede vi for 2,880,000 Rb. Jernbaneobligationer, for dermed at betale de Jernbaner, der skulle betales i 1869—70, og derved udkommer altsaa tilsammen 5,600,000 Rb. Man kunde altsaa med god Samvittighed sige, at saa stort vilde vort Deficit være for 1868—69. Grunden til, at jeg ikke anslog det høiere end til 3 Millioner, var, at jeg, uden at anerkjende Rigtigheden deraf, er gaaet ind paa den Anskuelse, der fra Ministerbænken er bleven gjort gjældende, at man skulde fraregne, hvad vi afbetalte paa den inden- og udenlandske Gjæld, og at man, naar man ikke gjorde mere Gjæld i et Aar, end man betalte af paa Hovedstolen, saa gik hverken frem eller tilbage. Jeg spørger derfor: Hvad ville vi afbetale i 1868—69? Vi ville afbetale paa den indenlandske Gjæld, foruden de 4 Millioner, der allerede ere bragte i Uddrag, et Beløb af 195,000 Rb. og paa den udenlandske Gjæld et Beløb af 1,933,000 Rb. Begge disse Summer har jeg altsaa bragt i Uddrag paa det totale Underflud, som man med fuldkommen Føie og uden, som sagt, at fremtræde som Pessimist kunde fremsætte som det, hvormed vi vilde gaae tilbage i 1868—69. Vi faae altsaa et Underflud af over 3 Millioner. Jeg opfordrer den høieste ærede Finantsminister til at modsigge dette, og jeg opfordrer ham fremdeles til at modsigge, at der foruden de 2,880,000 Rb. i Obligationer